

отъ главното тилово управление, мирише на новъ шинелъ има и шпори на ботушитѣ. . .

— Може да му потрѣбватъ. . . Недай си Боже, като блъскаатъ сърболята още десетина дни и отъ върхътъ изригне вода и потопа околността. . . съ шпори по лесно се плува. . .

— Много ви сж дебели шегитѣ, не бива така да се подигравате — строго смѣрахъ азъ. — И той е изложенъ на сжщата опасностъ както и вие.

— Простете, г. Подпоручикъ. . . Но така изведнажъ замириса на парфюмъ. . . отъ най-тънкия. . . Ний току така, време да минава. . . Утре кой знае кой кжде ще застане за часови, дали при новитѣ гробища, или пъкъ просто така безъ гробища, нѣкоя мина ще ни понадуе и ще запази дрѣхитѣ съвсемъ здрави на нѣкоя скала, а нежнитѣ ни тѣлеса ще се превърнатъ на пихтия, размѣсена съ каквото Богъ далъ тука по чукаритѣ.

Да, тѣ винаги иматъ право. . . То е толкова просто всичко, което става съ насъ. И ако не сж шегитѣ и смѣхътъ, всички ще полудѣятъ. Това е единия отъ най-добритѣ начини за забравяне и не мисляне за смъртѣта, която е надвиснала надъ главитѣ ни и само забавя да простре ржката си и я сложи надъ тая, или оная глава.

Прибирамъ се въ галерията и така несъблеченъ лягамъ. И дълго, дълго мислихъ за дома. . . Не, на фронта не бива да се мисли за прищевки, които не могатъ да бждатъ удовлетворени. . . защо пъкъ не. . . мисълѣта и блѣновегѣ не сж престѣпление. . . Мечтай си колкото щѣшъ, все пакъ нѣма да избѣгнешъ сждбата си. . . По далечни гробища отъ тия може да има, но никого не занисатъ въ тѣхъ. Ние си имаме свои. . . полкови, само отъ герои и самоотвержени светци, безименни великани, за които никой нѣма да се сѣти, когато се свърши войната, дори ще има поделци, които ще ги псуватъ и ругаятъ.

21 септемврий. Спахъ цѣлата нощъ. Азъ съмъ бодъръ, починалъ съмъ си. . . сжщото е и съ бойцитѣ Нощѣта мина съвсемъ спокойно, а ето, че часътъ е 7 и неприятелътъ съвсемъ е замълчалъ. Да не би да тае